

XLVII.

Forslag til Rigsdagsbeslutning

i Anledning af

en mellem Danmark og Frankrig den 9. August 1911
afsluttet Konvention om tvungen Voldgift.(Af Udenrigsminister *Ahlefeldt-Laurvig*.)

Anmeldt i Folketinget den 21. November 1911.

Rigsdagen meddeler sit Samtykke til den af Regeringen med den Franske Republiks Regering under 9. August 1911 i København afsluttede Konvention om tvungen Voldgift.

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Den under 15. Sept. 1905 afsluttede Konvention mellem Danmark og Frankrig udløb den 30. Maj d. A. Allerede i Oktober 1910 var der fra dansk Side bleven indledet Forhandlinger om Indgaaelse af en mere omfattende Traktat. Under begge Parters Bestræbelser for at faa den nye Konvention saa omfattende og tilfredsstillende som muligt trak imidlertid Forhandlingerne i Langdrag, og det viste sig nødvendigt foreløbig at forlænge Varigheden af Konventionen af 1905 indtil 1. Januar 1911. Dette skete ved en Noteveksling af 27.—29. Maj d. A.

Efter fortsatte Forhandlinger afsluttedes endelig den 9. August d. A. den Rigsdagen herved forelagte Konvention mellem Danmark og Frankrig om tvungen Voldgift.

Konventionens Art. 1 er, som det vil ses, i Realiteten nøje overensstemmende

med den tilsvarende Artikel i Konventionen af 1905. Begge begrænser, saaledes som Frankrig hidtil havde fastholdt det i alle sine Voldgiftstraktater, den tvungne Voldgifts Omraade til Tvistigheder, som ikke berører de kontraherende Parters Livsinteresser, Uafhængighed eller Ære og ikke angaar en tredie Stats Interesser.

I Artikel 2 er imidlertid opregnet en Række Tilfælde, i hvilke de ovennævnte Forbehold med Hensyn til Livsinteresser, Ære og Uafhængighed eller tredie Stats Interesser ikke skal kunne gøres gældende. I de i Artikel 2 angivne Tilfælde er alt-saa den tvungne Voldgift absolut ufravigelig.

Denne Affattelse, som stammer fra et af Flertallet af de paa Haager Fredskonferencen i 1907 repræsenterede Magter — deriblandt ogsaa Danmark og Frankrig — vedtaget Udkast, blev bragt